

Sygn. akt V ACz 64/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Iwona Wilk

Sędziowie SA Jadwiga Galas

SO (del.) Leszek Guza (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2015 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki z o.o. w K.

z udziałem M. P. i S. B.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikom spółki jawnej

na skutek zażalenia dłużnika S. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach,

z dnia 15 kwietnia 2014 r. sygn. akt XIII GCo 22/14/B

p o s t a n a w i a :

1. oddalić zażalenie;

2. zasądzić od dłużnika S. B. na rzecz wierzyciela (...) Spółki z o.o. w K. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

sygn. akt V ACz 64/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez ten sąd w postępowaniu nakazowym także przeciwko uczestnikom postępowania - (...) spółki jawnej (...) spółki jawnej w B. oraz zasądził od uczestników solidarnie na rzecz wierzyciela zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu postanowienia wskazał Sąd pierwszej instancji, że jak wynika z postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie z dnia 21 marca 2014 r. egzekucja z majątku (...)spółki jawnej w B. okazała się bezskuteczna.

Natomiast z przedstawionej przez wierzyciela informacji z KRS wynika, że uczestnicy są wspólnikami tej spółki.

Dlatego zgodnie z art. 778¹ k.p.c. sąd nadal klauzulę wykonalności także przeciwko uczestnikom orzekając o kosztach postępowania zgodnie z art. 98 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik S. B., który wniósł o uchylenie postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania.

Zarzucał skarżący Sądowi pierwszej instancji naruszenie przepisów prawa tj. art. 778¹ k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu za uzasadnione nadanie klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi spółki jawnej mimo, że wierzyciel nie wykazał, iż egzekucja przeciwko spółce jest bezskuteczna, szczególnie że spółka posiada majątek, co do którego komornik nie podjął żadnych czynności.

Ponadto zarzucał dłużnik obrazę przepisów postępowania tj. art. 232 k.p.c. i 233 k.p.c. mająca wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie, że wskazane przez sąd postanowienie komornika w przedmiocie umorzenia postępowania uzasadnia uznanie, że spółka (...) jest niewypłacalna i jest oczywiste, że nie będzie w stanie spłacić swoich należności, art. 233 k.p.c. przez dokonanie przez Sąd pierwszej instancji oceny przedłożonych dokumentów w sposób dowolny, wybiórczy, sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego polegający na uznaniu, że spółka (...) jest niewypłacalna oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów o także naruszenie dyspozycji art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c.

Wskazał, że spółka jawna posiada w depozycie komorniczym kwotę przekraczającą 200 000 zł i prowadzi postępowania egzekucyjne przeciwko swoim dłużnikom z których spodziewa się kolejnych wpłat. Wytoczyła również kilka powództw o zapłatę.

Przeciwko spółce toczą się również inne egzekucje które nie zostały umorzone.

Wierzyciel nie dołożył należytej staranności w poszukiwaniu majątku dłużnika m.in. nie złożył wniosku o wyjawienie majątku, nie zlecił komornikowi poszukiwania majątku dłużnika lub jeśli to uczynił to komornik mniej dołożył należytej staranności w poszukiwaniu majątku spółki.

Nawet jeśli spółka chwilowo nie posiadała aktywów to nie stanowiło to podstawy do umorzenia postępowania egzekucyjnego, w sytuacji gdy zobowiązany może powyższe środki uzyskać w przyszłości.

W wyniku tych działań a nie z winy spółki dłużnika zostało umorzone postępowanie egzekucyjne.

Wierzyciel nie wykazał, że egzekucja wobec spółki (...) będzie bezskuteczna, nie wykazał iż spółka nie posiada majątku z którego może zaspokoić swe wierzytelności.

Sąd Okręgowy w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego opierając się na jednym dowodzie i nie sprawdzając w inny sposób stanu faktycznego uznał, że egzekucja okazała się bezskuteczna na skutek niewypłacalności spółki.

W odpowiedzi na zażalenie wierzyciel wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu wskazał, że egzekucja przeciwko spółce była bezskuteczna już na etapie postępowania zabezpieczającego.

Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego jest wystarczającym środkiem dowodowym dla wykazania bezskuteczności egzekucji.

We wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wierzyciel wskazał szereg sposobów prowadzenia egzekucji. W toku czynności komornik zawiadomił wierzyciela, że spółka wyprowadziła się spod swego adresu i nie znalazł żadnego majątku spółki. Dłużnik nie wykazał aby spółka posiadała w depozycie komorniczym kwotę 200 tys. zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżone postanowienie jest słuszne i odpowiada prawu.

W szczególności słusznie uznał Sąd Okręgowy , że w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do nadania klauzuli wykonalności także przeciwko wspólnikom spółki jawnej.

W tym, miejscu przypomnieć należy, że zgodnie z art. 778¹ k.p.c. tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko spółce jawnej, spółce partnerskiej, spółce komandytowej lub spółce komandytowo-akcyjnej sąd nadaje klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikowi ponoszącemu odpowiedzialność bez ograniczenia całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, jak również wtedy, gdy jest oczywiste, że egzekucja ta będzie bezskuteczna.

Wierzyciel posiadający tytuł egzekucyjny przeciwko spółce może więc wnosić o nadanie klauzuli wykonalności i uzyskać tytuł wykonawczy przeciwko wspólnikom, którzy odpowiadają za zobowiązania spółki, bez prowadzenia przeciwko nim procesu po wykazaniu przesłanek wymienionych w art. 778¹ k.p.c.

Tymi przesłankami są zaś, obok istnienia tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce, bezskuteczność egzekucji lub sytuacja gdy jest oczywiste, że egzekucja ta będzie bezskuteczna.

Wystarczającym środkiem dowodowym, za pomocą którego wierzyciel może wykazać bezskuteczność egzekucji z majątku spółki przysługującej mu wierzytelności jest postanowienie komornika o umorzeniu postępowania (art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.). Dokument ten stwierdza bowiem, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych (wyrok SN z dnia 10 lutego 2011 r. , IV CSK 335/10, LEX nr 784972).

W niniejszej sprawie taki dokument wierzyciel złożył.

Ze złożonego postanowienia komornika wynika, że egzekucja była bezskuteczna bowiem dłużna spółka nie przynosi dochodów, posiada kilka rachunków bankowych na których brak środków, nie posiada wymagalnych wierzytelności i nie figuruje jako właściciel, współwłaściciel lub użytkownik wieczysty na terenie powiatu (...) oraz nie posiada ruchomości podlegających egzekucji. Komornik wskazał na zbieg kilku innych egzekucji.

Ponadto wierzyciel wraz z wnioskiem złożył również zawiadomienie komornika o stanie egzekucji, które m. in. wskazuje na zadłużenie spółki.

Słusznie więc ustalił Sąd Okręgowy, iż w niniejsze sprawie wierzyciel wykazał istnienie przesłanki bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko spółce.

Dlatego zarzuty zażalenia uznał Sąd odwoławczy za nieuzasadnione.

Zresztą słusznie wskazał wierzyciel w odpowiedzi na zażalenie, że dłużnik w żaden sposób nie wykazał aby spółka posiadała w depozycie komorniczym kwotę 200 tys. zł.

W rzeczywistości bowiem dłużnik poza ogólnikowymi twierdzeniami o istnieniu wierzytelności spółki o wytaczanych przez nią procesach i postępowaniach komorniczych w żaden sposób tych twierdzeń nie wykazał.

W żaden sposób więc nie podważył dłużnik prawidłowości ustalenia sądu o bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce.

Dlatego słusznie Sąd Okręgowy nadał tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności także przeciwko wspólnikom spółki.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. zasadzając na rzecz wierzyciela zwrot kosztów zastępstwa procesowego ustalonych na podstawie § 10 ust. 1 pkt 13 i § 12 ust. 2 pkt 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490).